

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
DROHOBYCH IVAN FRANKO STATE PEDAGOGICAL UNIVERSITY
YOUNG SCIENTISTS COUNCIL

ISSN 2308-4855 (Print)
ISSN 2308-4863 (Online)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГУМАНІТАРНИХ НАУК:

Міжвузівський збірник наукових праць молодих
вчених Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка

HUMANITIES SCIENCE CURRENT ISSUES:

Interuniversity collection of Drohobych
Ivan Franko State Pedagogical University
Young Scientists Research Papers

ВИПУСК 73. ТОМ 3
ISSUE 73. VOLUME 3

Видавничий дім
«Гельветика»
2024

**Рекомендовано до друку Вченюю радою
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(протокол № 4 від 18.04.2024 р.)**

Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка [редактори-упорядники М. Пантюк, А. Душний, В. Ільницький, Г. Зимомря]. – Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2024. – Вип. 73. Том 3. – 382 с.

Видання розраховане на тих, хто цікавиться питаннями розвитку педагогіки вищої школи, а також філології, мистецтвознавства, історії.

Редакційна колегія:

Пантюк М.П. – головний редактор, доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Душний А.І.** – співредактор, кандидат педагогічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Ільницький В.І.** – співредактор, доктор історичних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Дмитрів І.І.** – відповідальний секретар, кандидат філологічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Андрєєв В.М.** – доктор історичних наук, професор (Київський університет імені Бориса Грінченка); **Батюк Т.В.** – кандидат історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Баукова А.Ю.** – кандидат історичних наук, доцент (Львівський національний університет імені Івана Франка); **Бермес І.Л.** – доктор мистецтвознавства, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Боровик Л.А.** – кандидат педагогічних наук, доцент (Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука); **Волошин С.М.** – кандидат педагогічних наук (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Гриценко Г.З.** – кандидат історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Галів М.Д.** – доктор педагогічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Галик В.М.** – кандидат історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Гук О.В.** – кандидат педагогічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Гжесик Ян** – доктор габілітований, надзвичайний професор кафедри (Державна вища професійна школа в Конині, Польща); **Дутчак В.Г.** – доктор мистецтвознавства, професор (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника); **Засіль В.М.** – кандидат мистецтвознавства, доцент (Національна музична академія України імені Петра Чайковського); **Зимомря І.М.** – доктор філологічних наук, професор (Ужгородський національний університет); **Іванишин П.В.** – доктор філологічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Кекоши О.М.** – кандидат педагогічних наук (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Корсак Р.В.** – доктор історичних наук, професор (Ужгородський національний університет); **Кравчик М.О.** – кандидат філософських наук, доцент (Міжнародний гуманітарний університет); **Лазурко Л.М.** – доктор історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Мартинів Л.І.** – кандидат мистецтвознавства, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Маршалек-Кава Джоанна** – доктор наук, доцент (Університет Миколая Коперника в Торуні, Торунь, Польща); **Масиленко В.В.** – доктор історичних наук, професор (Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького); **Мафтін Н.В.** – доктор філологічних наук, професор (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника); **Мацьків П.В.** – доктор філологічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Медвіль О.В.** – кандидат історичних наук (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Невмержицька О.В.** – доктор педагогічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Оршанський Л.В.** – доктор педагогічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Пагута М.В.** – кандидат педагогічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Пантюк Т.І.** – доктор педагогічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Петречко О.М.** – доктор історичних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Печарський А.Я.** – доктор філологічних наук, професор (Львівський національний університет імені Івана Франка); **Попп Р.П.** – кандидат історичних наук (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Синкевич Н.Т.** – кандидат мистецтвознавства, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Ситник О.М.** – доктор історичних наук, професор (Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького); **Сташевська І.О.** – доктор педагогічних наук, професор (Харківська державна академія культури), заслужений діяч мистецтв України; **Сташевський А.Я.** – доктор мистецтвознавства, професор (Харківська державна академія культури), заслужений діяч мистецтв України; **Степчик Ю.О.** – доктор історичних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Стреніачікова Марія** – доктор наук (doc. CSc., PhD.), (Академія мистецтв у Банській Бистриці); **Тельвак В.П.** – кандидат історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Устименко-Косоріч О.А.** – кандидат мистецтвознавства, доктор педагогічних наук, професор (Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка); **Футала В.П.** – доктор історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Чик Д.Ч.** – доктор філологічних наук, доцент (Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія імені Тараса Шевченка); **Яворська Г.Х.** – доктор педагогічних наук, професор (Міжнародний гуманітарний університет); **Яншинин Б.М.** – кандидат історичних наук, старший науковий співробітник (Інститут історії України НАН України); **Яремчук В.П.** – доктор історичних наук, професор (Національний університет «Острозька академія»).

Збірник індексується в міжнародній базі даних Index Copernicus International.

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України № 6143 від 28.12.2019 р. (додаток 4) журнал внесений до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») у галузі педагогічних наук (011 – Освітні, педагогічні науки, 012 – Дошкільна освіта, 013 – Початкова освіта, 014 – Середня освіта (за предметними спеціалізаціями), 015 – Професійна освіта (за спеціалізаціями), 016 – Спеціальна освіта).

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України № 409 від 17.03.2020 р. (додаток 1) журнал внесений до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») у галузі філологічних наук (035 – Філологія) та у галузі культури і мистецтва (022 – Дизайн, 023 – Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація, 024 – Хореографія, 025 – Музичне мистецтво, 026 – Сценічне мистецтво, 027 – Музезнавство, пам'яткоznавство, 028 – Менеджмент соціокультурної діяльності).

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України № 1290 від 30.11.2021 р. (додаток 3) журнал внесений до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») у галузі історичних наук (032 – Історія та археологія).

Реєстрація суб'єкта «Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка» у сфері друкованих медіа: Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 1190 від 11.04.2024 року. Ідентифікатор медіа R30-04753.

Усі електронні версії статей збірника оприлюднюються на офіційному сайті видання www.aphn-journal.in.ua

Редакційна колегія не обов'язково поділяє позицію, висловлену авторами у статтях, та не несе відповідальність за достовірність наведених даних та посилань.

Статті у виданні перевірені на наявність плагіату за допомогою програмного забезпечення StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.

Засновник і видавець – Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, співзасновники Ільницький В.І., Душний А.І., Зимомря І.М.

Адреса редакції: Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, обл. Львівська, 82100. тел.: (03244) 1-04-74, факс: (03244) 3-81-11, e-mail: info@aphn-journal.in.ua

© Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, 2024

© Пантюк М.П., Душний А.І., Зимомря І.М., 2024

***Recommended for publication
by Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Academic Council
(protocol No 4 from 18.04.2024)***

Humanities science current issues: Interuniversity collection of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Young Scientists Research Papers / [editors-compilers M. Pantuk, A. Dushnyi, V. Ilnytskyi, I. Zymomrya]. – Drohobych : Publishing House „Helvetica”, 2024. – Issue 73. Volume 3. – 382 p.

The journal is intended for all interested in high school pedagogy, philology, art, and history.

Editorial board:

M. Pantuk – Editor-in-Chief, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Vice-Rector for Scientific Work (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical); **A. Dushnyi** – Co-Editor, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **V. Ilnytskyi** – Doctor of History, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **I. Dmytriv** – Corresponding Secretary, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **V. Andrieiev** – Doctor of History, Professor (Kyiv Grinchenko University); **T. Batiuk** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **A. Baukova** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor (Ivan Franko Lviv National University); **I. Berne** – Doctor of Arts, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **L. Borovyk** – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor (Academician Stepan Demianchuk International University of Economics and Humanities); **S. Voloshyn** – Candidate of Pedagogical Sciences (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **H. Hrytsenko** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **M. Haliv** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **V. Halyk** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Huk** – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor (Ivan Franko State Pedagogical University); **J. Gzhesiak** – Dr. Gab., Associate Professor (Konin Higher Secondary School of Education); **V. Dutchak** – Doctor of Arts, Professor (Vasyl Stefanyk Precarpathian National University); **V. Zaiets** – Candidate of Art Studies, Associate Professor (National Music Academy of Ukraine named after Peter Tchaikovsky); **I. Zymomria** – Doctor of Philology, Professor (Uzhgorod National University); **P. Ivanyshyn** – Doctor of Philology, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Kekosh** – Candidate of Pedagogical Sciences (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **R. Korsak** – Doctor of Historical Sciences, Professor (Uzhgorod National University); **M. Kravchyk** – Ph.D. in Philosophy, Associate Professor (International Humanitarian University); **L. Lazurko** – Doctor of History, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **L. Martyniv** – Candidate of Art Studies, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **Marszalek-Kawa Joanna** – Doctor of Science, Associate Professor (Nicolaus Copernicus University in Torun, Torun, Poland); **V. Masnenko** – Doctor of History, Professor (Bogdan Khmelnytsky Cherkasy National University); **N. Mafty** – Doctor of Philology, Professor (Vasyl Stefanyk Precarpathian National University); **P. Matskiv** – Doctor of Philology, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Medvid** – Ph.D. in History, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Nevmerzhytska** – Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor (General Pedagogy and Preschool Education of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **L. Orshanskyi** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **M. Pahuta** – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **T. Pantuk** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Petrechko** – Doctor of History, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **A. Pecharskyi** – Doctor of Philological Sciences, Professor (Lviv National University); **R. Popp** – Ph.D. in History, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **N. Synkevych** – Candidate of Arts, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Sytnyk** – Doctor of Historical Sciences, Professor (Bohdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University); **I. Stashevskaya** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Academic Affairs of Kharkiv State Academy of Culture), Honored Worker of Arts of Ukraine; **A. Stashevskyi** – Doctor of Arts, Professor (Kharkiv State Academy of Culture), Honored Worker of Arts of Ukraine; **Y. Stetsyk** – Doctor of History, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **M. Strenachikova** – Doctor of Science (Doc. CSc., PhD.), (Academy of Arts in Banska Bystrica); **V. Telvak** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **V. Futala** – Doctor of History, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Ustymenko-Kosorich** – Candidate of Art History, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko); **D. Chyk** – Doctor of Philology, Associate Professor (Taras Shevchenko Kremenets Regional Humanities and Pedagogical Academy); **H. Yavorska** – Doctor of Education, Professor (International Humanitarian University); **B. Yanishyn** – Candidate of Historical Sciences, Senior Research Associate (Institute of History of Ukraine of the NAS of Ukraine); **V. Yaremchuk** – Doctor of History, Professor (Ostroh Academy National University).

The collection is included in such international databases as Index Copernicus International.

**According to the Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine as of 28.12.2019 № 6143 (annex 4),
the journal is included in the List of scientific professional editions of Ukraine (category "B") on pedagogical sciences
(011 – Educational, pedagogical sciences, 012 – Pre-school education, 013 – Primary education, 014 – Secondary education
(subject specialization), 015 – Professional education (in the field of specializations), 016 – Special education).**

**According to the Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine as of 17.03.2020 № 409 (annex 1), the journal is
included in the List of scientific professional editions of Ukraine (category "B") on philological sciences (035 – Philology) and culture
and arts (022 – Design, 023 – Fine arts, decorative arts, restoration, 024 – Choreography, 025 – Musical arts, 026 – Performing art,
027 – Museum and monument studies, 028 – Management of socio-cultural activities).**

**According to the Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine as of 30.11.2021 № 1290 (annex 3), the journal is
included in the List of scientific professional editions of Ukraine (category "B") on historical sciences (032 – History and Archeology).**

***Registration of Print media entity «Humanities science current issues: Interuniversity collection of Drohobych Ivan Franko State
Pedagogical University Young Scientists Research Papers»: Decision of the National Council of Television and Radio Broadcasting of
Ukraine № 1190 as of 11.04.2024. Media ID: R30-04753.***

All electronic versions of articles in the collection are available on the official website edition
www.aphn-journal.in.ua

Editorial board do not necessarily reflect the position expressed by the authors of articles,
and is not responsible for the accuracy of these data and references.

The articles were checked for plagiarism using the software StrikePlagiarism.com developed by the Polish company Plagiat.pl.
Founder and Publisher – Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,
co-founders V. Ilnytskyi, A. Dushnyi, I. Zymomrya.

Editorial address: Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Ivana Franka str., 24, Drohobych, Lviv region,
82100. tel.: (03244) 1-04-74, fax: (03244) 3-81-11, e-mail: info@aphn-journal.in.ua

ІСТОРІЯ

УДК 94(477.83/.86)“1943/1947”

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/73-3-1>

Вадим ПРОКОПОВ,
orcid.org/0000-0001-5120-9419
 кандидат історичних наук,
 старший викладач кафедри філософії, соціології та історії
 Дніпровського державного аграрно-економічного університету
 (Дніпро, Україна), vadim.prokopov@gmail.com

ЖИТЛОВІ УМОВИ УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ І ПІДПІЛЬНИКІВ ЗАКЕРЗОННЯ 1944–1947 РР.

У статті досліджуються умови проживання українських комбатантів 1944–1947 рр. Зроблено аналіз побутових аспектів життя воїнів Української повстанської армії в екстремальних умовах партизанської війни. На початку статті представлено короткий огляд історіографії питання.

Мета статті дослідити житлові умови повстанського життя на Закерзонні 1944–47 рр. та їх вплив на морально-психологічний стан повстанців. Автор розглядає житлові умови як в лісових таборах, так і в селищах, де перебували підпільні ланки Організації українських націоналістів. Зазначається, що умови проживання залежали від ситуації у терені, але зазвичай вони були вкрай складними і сурово регламентованими.

Стаття детально описує різноманітні умови, з якими стикалися українські комбатанти під час боротьби за незалежність. Підкреслюється, що найбільш вигідними умовами для проживання українських повстанців і підпільників були саме квартирування у селах. Селяни часто давали у розпорядження партизанам стодоли і стріхи, якщо не мали можливості для більшої гостинності. Рівень добровільності таких квартирувань зазвичай був високим, адже в умовах партизанської війни саме підтримка місцевого населення була вирішальною для продовження боротьби.

Ретельно дослідженні екстремальні умови боротьби та їх вплив на житлові умови, включаючи постійні перегізди, бойові зіткнення, недостатність часу для сну та відсутності навіть прийнятніх умов відпочинку. Аналізується роль криївок як таємних місць притулку, але по своєму екстремальних. Автор звертає увагу на важливість для українських повстанців та підпільників знаходження вигідних місць для проживання у селах.

У висновку автор стверджує, що вояки сотень УПА та підпільники бойкі ОУН мали по-своєму однакове житлове становище. Підкреслено, що війна, як кризова ситуація, суттєво впливала на можливість вояків відпочивати та спати.

Ключові слова: ОУН, УПА, житло, криївки, повсякдення, Закерзоння, повстанці.

Vadym PROKOPOV,
orcid.org/0000-0001-5120-9419
 Candidate of Historical Sciences,
 Senior Lecturer at the Department of Philosophy, Sociology and History
 Dnipro State Agrarian and Economic University
 (Dnipro, Ukraine), vadim.prokopov@gmail.com

LIVING CONDITIONS OF UKRAINIAN INSURGENTS AND UNDERGROUND FIGHTERS IN ZAKERZONNIA REGION IN 1944–1947

The article explores the living conditions of Ukrainian combatants from 1944 to 1947. An analysis of the domestic aspects of life of the soldiers of the Ukrainian Insurgent Army in the extreme conditions of partisan warfare is conducted. At the beginning of the article, a brief overview of the historiography of the issue is presented.

The key issue of the article is to investigate the living conditions of insurgent life in Transcarpathia from 1944 to 1947 and their impact on the morale and psychological state of the insurgents. The author examines housing conditions both in forest camps and in settlements where underground cells of the Organization of Ukrainian Nationalists were located. It is noted that living conditions depended on the situation in the field, but typically they were extremely challenging and strictly regulated.

The article provides a detailed description of the various conditions Ukrainian combatants faced during their struggle for independence. It emphasizes that the most advantageous living conditions for Ukrainian insurgents and underground members were found in rural areas. Villagers often made barns and roofs available to partisans if they couldn't offer

more hospitality. The level of voluntariness in such accommodations was usually high, as local support was crucial for sustaining the struggle amidst partisan warfare.

The extreme conditions of warfare and their impact on housing conditions are thoroughly examined, including constant relocations, combat encounters, insufficient time for sleep, and the absence of even basic conditions for rest. The role of hideouts as secretive shelters is analyzed, highlighting their extreme nature. The author emphasizes the importance for Ukrainian insurgents and underground members to find favorable living locations in rural areas.

In the conclusion, the author asserts that soldiers of the ULA and members of the underground units of the OUN shared a similar housing situation. It is emphasized that war, as a crisis situation, significantly affected the ability of soldiers to rest and sleep.

Key words: OUN, UPA, housing, hideouts, everyday life, Zakerzonnia, insurgents.

Постановка проблеми. Під час воєнних конфліктів сторонні спостерігачі зазвичай зважають на сили сторін, маневри, битви, факти, однак рідше хто задумується про побутові умови комбатантів. Житло, як місце для відпочинку, сну, умовної безпеки та захисту від мінливості природи – надзвичайно важливе для людського існування. Особливо цей фактор загострюється під час війн, тим паче партизанських, якою була боротьба ОУН і УПА. Детальне аналіз побутових аспектів життя людей в екстремальних умовах підпілля та повстанської війни розширити наше розуміння їхнього середовища та обставин, що впливали на них. А також дозволить порівняти умови в яких воюють сучасні українські захисники.

Аналіз досліджень. Житлові умови зазвичай розглядаються в контексті повсякденних аспектів боротьби ОУН і УПА. До таких належить нарис про УПА на Закерзонні М. Іваника, де подана стисла інформація про повстанський спосіб життя (Іваник, 2012: 401–448). Уявлення про матеріальне забезпечення в УПА та організацію старшинських шкіл дає стаття І. Патриляка (Патриляк, 2004: 246–259). Цікавою є стаття В. Ковальчука, де він аналізує вплив погодних умов на воїнів УПА (Ковальчук, 2016). Питання влаштування і побуту криївок цікавили багатьох дослідників. Суттєвими на цю тему для нашого дослідження є стаття О. Стасюк (Стасюк, 2011), монографія М. Паньківа (Паньків, 2012) та стаття П. Потічного з 38-го тому УПА (Літопис, т. 38: с. 7–27). Різноманітні сторони повсякдення УПА цілісно описані в розділі монографії дрогобицького дослідника В. Ільницького про Карпатський край ОУН (Ільницький, 2016). У статті автора в контексті матеріальних аспектів життя повстанців та підпільників окреслено їхні житлові умови (Прокопов, 2015).

Мета статті: дослідити житлові умови повстанського життя на Закерзонні 1944–47 рр. та їх вплив на морально-психологічний стан повстанців.

Виклад основного матеріалу. Починаючи з 1944 р. на Закерзонні сотні УПА облаштовували укріплені лісові табори з ровами і окопами. Вояки

жили в землянках та топили дровами (Літопис, т. 4: 247, 275, 295; Чорна, 2016: 71–72). У подальшому сотні та чоти, що оперували окремо, намагалися, за можливості, побудувати табір та склади для нього. Укріплені місця на більш-менш стабільний період створювали не тільки зимою, але й в теплу пору року. Однак, не всім вдавалось довго притриматись в одному таборі через постійні бойові дії (ОУН і УПА, 2000: 85; Чорна, 2016: 64; Літопис, т. 39: 119).

Лемківські сотні були у вигідніших умовах гірських лісових масивів і могли спорудити десятки колиб. Сотня «Дідика» робила зимові землянки з дерев'яними лежанками та пічкою. У вкритих снігом колибах воякам було доволі затишно (Дубницький-Кілко, 2004: 83–84; «В рядах УПА», 1957: 235–236). Сотня «Хріна» теж будувала, копала, заготовляла харчі. Однак, їй щастило менше – поляки почали наступ на табір і його довелось залишити. Далі повстанці будували ще чотири табори, які постійно знаходили ворожі війська (Дубницький-Кілко, 2004: 298, 300–303; ОУН і УПА, 2000: 204–205).

Пізньою осінню 1945 р. сотня командира «Біса» (курінь «Залізняка», Любачівщина) будувала лісовий табір і землянки на зимівлю. За тиждень повстанці збудували 17 землянок з бійнициами та кількома входами. У середині кожної ставилася піч для обігріву. Перебування у лісовому таборі взимку було відносно безпечним, адже в 1945–1946 рр. польські війська ще не наважувались заходити в ліси, особливо в мороз та снігопад (Кметь, 2000: 37, 125).

Для табору намагались вибрати вдалий природний ландшафт – річку з високим берегом, густий ліс або острови серед боліт. Влітку 1947 р., щоб оминути небезпеку, сотенний «Шум» розділив свій відділ на чоти, одна з яких на кілька днів стала табором на острові серед торф'яних боліт. Табір був добре захищений та замаскований, а головне – вояки могли трохи розслабитись та відпочити (Кметь, 2000: 165, 209–210).

Є. Кметь та В. Чорна відзначали, що вигідним для повстанського лісового табору було розта-

шування на етнічній межі українськими та польськими селами, оскільки польське військо не сподівалось, що УПА отaborиться так близько (Кметь, 2000: 96; Чорна, 2016: 53).

На підстаршинському вишколі в 1945 р. були присутні вояки чи не з усього Закерзоння, і їх треба було якось влаштувати на ночівлю. Кожен рій будував власну колибу, кухню, вбиральню (Гук, 1994: 315–316). Лісові табори були комфортнішими для проживання влітку, але часті відвідини навколошніх сіл призводили до розкриття їхньої присутності ворогу (Літопис, т. 29: 154–157).

У таборах – у землянках чи колибах, під час дощу могло сильно залити водою, і їх доводилось будувати знову. Зливи так часто гасили вогонь, що не можна було навіть приготувати їжу. У таких таборах повстанці вмощувалися «на твердому лежаку, зробленому з гілок дерева, моху та ялини» (Кметь, 2000: 131–132, 142, 144). На горі Букова Берда 1944 р. повстанські колиби також не рятували від дощу (Цяпка, 1975: 27). Суха ж погода в лісі несла ще й небезпеку. Збудовані з гілля і трави хижі могли швидко загорітись від найменшої іскри (Кметь, 2000: 53).

У лісах нашвидкуруч робили ліжка з гілок, навіть взимку (Літопис, т. 39: 114; Дубницький-Кілко, 2004: 38, 44). Опісля повстанці мусили замаскувати місце постою, щоб вороже військо не пішло слідом за ними (Кметь, 2000: 152). Навіть на тимчасових стоянках стрільці лягали так, щоб швидко зайняти бойові позиції і відбивати ворожий наступ («В рядах УПА», 1957: 158, 287; Гук, 1994: 49).

Безпечним місцем за повстанськими мірками був саме ліс. Наприклад, весною 1945 р. командування УПА наказало змінити дисципліну та конспірацію, оминати бої через деяке розпорощення відділів після зими. Повстанці переводились з місць по селах – до лісових таборів, а заходили до сіл тільки вночі для харчування (Кметь, 2000: 36; Гук, 1994: 165). У лісах можна було склади з харчами, землянки з верстатами для шиття одягу і взуття, лазні і пральні (Кметь, 2000: 40).

Часто повстанці використовували ніч для маршів, тоді як вранці зупинялися, щоб відпочити. Нерідко в джерелах можна зустріти подібні цитати: «Як тільки запали перші сутінки, сотня залишила табір». За умов блокади сіл і насичення терену ворожим військом, сотні УПА переходили в більші лісові масиви (Кметь, 2000: 56–57, 128–129, 135, 145; Літопис, т. 30: 285). Вдень за гарних умов проводились денні вишколи для вояків (Кметь, 2000: 104).

Лісові масиви давали повстанцям зручний простір для пересування та життя, бо тут було набагато легше сковатись від ворогів, тижнями перебувати у відносній безпеці. У районах постійної дислокації та відпочинку намагались не робити засідок та не мати з ворогом непотрібних боїв. Те саме відмічали польські органи безпеки: «УПА в основному пересувається вночі і чудово орієнтується в терені. Вдень відпочивають у своїх сковках» (Акція «Вісла», 1997: 158, 241, 311).

Можна сказати, що в партизанському житті ліс займав певну символічну роль. Так, вояки сотні «Хріна» улюбленій буковий ліс над селом Завадка Морохівська називали «серединою світу» (Літопис, т. 30: 289–291). Для повстанця Романа Маца особливою була роль лісу та його мешканців – звірів, від споглядання яких він наче наповнювався натхненням та життєвою силою (Мац, 2006: 58–59). Промовистий діалог відбувся на перемовинах між місцевою польською владою та українським підпіллям. На зауваження польського коменданта, що він не гарантуватиме безпеку упівцям, якщо вони прийшли на перемовини з гранатами та пістолями, булавний «Сокіл» відповів: «Мешкаючи під ялицями, не знаю чи зможу трапити під ту яличку, під котру сковаю пістоль і гранати, і тому ношу їх при собі» (ГДА СБУ. Ф. 62. Спр. 4. Т. 107. Арк. 5). Деякі колишні вояки УПА і ОУН асоціювали свою діяльність у визвольному русі саме з лісом. Про це свідчать назви спогадів: «Ліс горить!», «Ліс наш батько», «В лісах Лемківщини», «На зеленій Лемківщині», «У лісах Любачівщини», «Коли ліс був наш батько».

Постої в селях. Повстанські будні йшли у постійних багатокілометрових походах, від яких вояки були вщент стомлені. Найбільшим благом для повстанців було квартирування у селян з можливістю побути в сухому приміщенні, висушити одяг і взуття та поїсти домашньої їжі (Літопис, т. 39: 37, 47, 107; «В рядах УПА», 1957: 110; Кметь, 2000: 102, 129, 183, 187; Гук, 1994: 181; Дубницький-Кілко, 2004: 39). Працівники місцевої мережі ОУН розподіляли вояків по хатах. Однак, і тут відпочинок був нетривалий – у разі наближення ворожих військ, щоб не наражати місцевих людей на помсту, відходили знову в ліс (Кметь, 2000: 129, 148–149; Леськів-Кіт, 2002: 76). Так само й підпільні, проходячи повз якесь село, могли звернутися до місцевого станичного або навіть солтиса, щоб їм виділили якусь хату чи дали вільне ліжко (Гук, 1994: 237–238; Дубницький-Кілко, 2004: 18).

У безпечній ситуації в терені підпільні та окремі боївки самооборони, а іноді навіть сотні,

могли кілька днів квартирувати у селах «рій за роєм у кожній хаті вниз села» (Гук, 1994: 321). У таких випадках виставляли розвідку та користалися відомостями від простих людей про ворожі маневри (Літопис, т. 30: 104, 165; Чорна, 2016: 53). Командири намагалися виховувати власне воятво та ночувати й проводити свій побут поміж них. Деяким боївкам вдавалось навіть зимувати в селі на квартирах у людей, дуже прихильних до УПА (Літопис, т. 30: 105, 141; Тимочко, 2005: 87; «В рядах УПА», 1957: 221). Зі спогадів ми бачимо, що селяни у переважній більшості випадків радо приймали в себе вояків, яким всіляко допомагали та «берегли» (Карванська-Байляк, 2000: 77, 104–105, 108, 130, 149).

Сотня «Вовки II» на Холмщині влаштувала кількаденний постій в польській колонії (Літопис, т. 39: 61). Очевидно, що у ворожому населеному пункті партизани не могли довго перебувати – одразу хтось привів би до них урядові війська. З іншого боку, багато поляків в умовах Закерзонського прикордоння доволі позитивно ставилось до УПА та співпрацювало, навіть надаючи можливість зробити криївку під власною хатою (Літопис, т. 4: 315).

Траплялися випадки, коли часу на розквартирування по хатах не було, або треба було сотню чи боївку тримати єдиною. Повстанець М. Улян оповідає про 140 осіб, які спали у двох малих хатах, головним було «аби тільки поспати». Однак такі постії часто закінчувалися ворожими облавами на село (Гук, 1994: 264). Спецвідділ СБ з 15 осіб заночував у хаті селянина. Розмістились на підлозі «один біля одного, в одязі й при зброй, закутавшись хто в свого плаща, а хто в білу палатку». Хоч було вогко та холодно, але «всі спали як побиті» («В рядах УПА», 1957: 206).

Повстанці, які ночували в селах, наражали себе на небезпеку раптового нападу та оточення ворогом. Особливо це стосувалось поодиноких бійців сотень, які виходили у кількаденну відпустку, заходили до родичів, знайомих чи за харчами. Досвідчені підпільні могли оминути ворога, а ось окремий солдат без сотні у терені міг легко «пропасті» (Гук, 1994: 169; Дмитрик, 1992: 122–123; «В рядах УПА», 1957: 132–133). Стрільці сотень самі розуміли, що в терені їм небезпечно пересуватись самим, особливо без досвіду унікання погоні й облав, і на спеціальні завдання ходили дуже неохоче (Чорна, 2016: 68; Дубницький-Кілко, 2004: 121).

Селяни часто давали у розпорядження партизанам стодоли і стріхи, з яких вони могли швидко втекти від ворожого війська (Гук, 1994: 237–238;

Кметь, 2000: 146; Чорна, 2016: 53). Оскільки підпільні пересувались тереном переважно вночі, на день могли зайти до села і «переднювати» у стодолі (Літопис, т. 30: 73), інколи без відома господарів (Цяпка, 1975: 127). Після життя під відкритим небом у лісі, навіть ночівля у стодолах для вояків «видавалась великом люксусом» (Чорна, 2016: 58–59; Літопис, т. 4: 251).

Під час маршів тереном як окремі групи підпільні, так і цілі сотні могли заночувати у виселених та спалених селах – де вже не було людей («В рядах УПА», 1957: 186; Літопис, т. 30: 299; Літопис, т. 39: 98). У таких покинутих помешканнях важко було одразу зробити тепло, адже будь-якій печі, навіть найпростішій, потрібен час для розігріву та справжнього виділення тепла в оселю (Літопис, т. 39: 91). Для підпільні, які постійно були поміж людей, повне виселення села означало припинення конспірації. Після цього жити в підпільних хатах було неможливо – господарів не було (Тимочко, 2005: 183).

Підпільні ОУН в основному мали квартири в селах. До підбору «домівки» підходили досить ретельно. Це мали бути господарства «людей певних», не п'яниць чи балакунів, брали до уваги, які будуть сусіди. Все мало відбуватись у суворій таємниці. У разі деконспірації перед ненадійними особами, з ними проводилась розмова або погроза. Особливо, за правилами конспірації, мала бути подальша поведінка та життя у таких хатах. Мала бути напрацьована система попереднього огляду перед входом у дім – кличок, знаків, а опісля варти та розвідки довкола (ЦДАВОВУУ. Ф. 3833. Оп. 1. Спр. 230. Т. 1. Арк. 11–13). На Закерзонні дуже часто націоналісти користувались такими підпільними квартирами замість криївок (Карванська-Байляк, 2000: 87).

Цілими «партизанськими столицями», з прихильним населенням, були села на Лемківщині, Перемишчині, Любачівщині разом з мережею ОУН та симпатиків руху, формувалися повстанські загони (Літопис, т. 30: 88, 141, 289–291; Тимочко, 2005: 108–110, 198). Деякі з учасників визвольного руху називають територію, підконтрольну повстанцям – «Повстанською республікою» (Цяпка, 1975: 102–103; Кметь, 2000: 32, 143).

Криївки. Зазвичай з початком осені підпільні готувалися до зими – будували в першу чергу харчові криївки («В рядах УПА», 1957: 122; ОУН і УПА, 2009: 56). Після переходу фронтів провідники ОУН і УПА наказували членству готуватись до «твердого підпільного життя», маючи про всякий випадок таємні сховки. Ці підземні приміщення слугували складами для харчів, зброї,

медикаментів, тимчасовими або постійними сховками для людей (ЦДАВОВУУ. Ф. 3833. Оп. 1. Спр. 47. Т. 2. Арк. 1, 12). Великі житлові криївки для зимівлі на Закерзонні почали будувати вже у 1944 р. (Гук, 1996: 46, 210). Керівництво повстансько-підпільного руху переважно перебувало в підземних бункерах. Оточені у криївці «членами штабів УПА», за спостереженнями поляків, ніколи не здавалися живими (Акція «Вісла», 1997: 241, 431).

Криївки планували заздалегідь, підпільні працівники мали підбирати місце та матеріал. окремі з них робились для «спеціальних цілей» (ГДА СБУ. Ф. 13. Спр. 376. Т. 28. Арк. 140). Очевидно, місцева мережа підпілля мала дбати про безпеку підземних приміщень перед ворогом. За правилами конспірації низові працівники мали тримати у секреті, навіть для власних керівників, свої спеціальні сховища, магазини чи домівки і відкривати їх лише за нагальної потреби (ОУН і УПА, 2009: 18, 43, 46–47, 56, 61). Про розмах «криївчаної справи» на Закерзонні говорить польська статистика. Якщо вірити цим цифрам, лише у ході операції «Вісла» урядовими військами було знищено 1178 бункерів і криївок (Киричук, 2000: 218).

До будівництва залучали як тих, хто там житиме, так і сторонніх вояків з іншого району. Деякі групи криївчаних майстрів робили кілька сховків та передавали їх тереновим працівникам (Чорна, 2016: 52–53, 61). Найвразливішою криївкою була під час будівництва. Кілька разів підпільникам доводилось переривати роботу і ховатись, а також перевіряти «знаками», чи не виявили поляки їхній підземний дім (Цяпка, 1975: 237–238). Після деконспірації, наприклад, вояки сотні «Хріна» мусили кілька разів змінювати місце будови шпиталю (Літопис, т. 30: 272). Коли супротивник брав у полон когось, хто знов про криївку, за правилами підпілля її треба було залишати. Те саме стосувалось і підземних складів. Повстанці намагались одразу розподілити між собою одяг, взуття та зброю. Після побудови підземного житла зверху для маскування висаджувались дерева, щоб не було жодних натяків на перебування під землею повстанців (Леськів-Кіт, 2002: 229).

Перебування у криївці завжди було пов'язане з небезпекою. Одна чета командира «Громенка» під час облави польського війська розташувалась у криївці, стійковий ненавмисне сам привів ворогів до сховку. Так загинуло 22 вояка, а пізніше провід видав наказ повстанцям не переховуватись, а прориватись з боєм крізь ворожі лави (Дубницький-

Кілко, 2004: 174–175). Подібні факти траплялись і на Грубешівщині (Гук, 1996: 40). У маленьких криївках не було нормальної вентиляції, через певний час не вистачало повітря (Гук, 1996: 50–51; Гук, 1994: 128–131).

Опубліковано достатньо спогадів будівельників криївок. Наприклад, восени 1944 р. на Лемківщині підпільна бойківка протягом шести тижнів будувала криївку розміром 4x4 м, 2 м у висоту («В рядах УПА», 1957: 134–135). Бункер референта СБ «Гуцула» будувався протягом двох тижнів, з довколишніх сіл транспортували будівельний матеріал. Але його відмінністю від звичайних криївок було піднесення над землею, а не цілковито підземне приміщення. По суті це була землянка з бійницями, по різні боки якої була криниця та туалет («В рядах УПА», 1957: 246–247). Такі конструкції партизани використовували й в інших теренах Закерзоння (Чорна, 2016: 64). У криївках існувало навіть електричне освітлення – частіше від акумуляторів, які вдавалось здобути від селян, або навіть хитростю від польських урядових військ (IPNR. Rz 072/1. T. 74. Ark. 34; Дубницький-Кілко, 2004: 197).

Слід зазначити, що учасникам українського визвольного руху на Закерзонні криївки не подобались, їх вважали вимушеним сховком, що було пов'язано не тільки з численними незручностями, але й доволі пасивною роллю тих, хто перебуває в ній. Їм, по суті, залишалось покладатись на долю – чи виявлять криївку вороги. А викрити підземне приміщення було можливо за певними ознаками, особливо «зnavцями». Так, зокрема, взимку сніг над криївкою танув, бо крізь землю просотувалось тепло. Весною підземне приміщення заливало водою, яку спочатку намагались відвести та вичерпувати. Часом забивались й продухи – і там було майже неможливо перебувати. А якщо продовжували жити в літку, було помітно, що трава над криївкою росла краще, адже люди під нею видихали вуглекислий газ (Мац, 2006: 24; Цяпка, 1975: 271; Літопис, т. 4: 305; Борець, 1986: 175).

Екстремальні житлові умови. Під екстремальними умовами розуміємо варіанти постійної та ночівлі повстанців і підпільників, які могли зашкодити здоров'ю. Можна сказати, що будь-які обставини на війні, особливо партизанській, є небезпечними. Однак, як ми бачили, проживання в селі було більш-менш прийнятним, те саме можна сказати про гарно облаштовані лісові табори. Наблизженими до екстремальних були умови побуту в підземних криївках, особливо довготермінового. Тут за надзвичайні житлові умови ми вважаємо такі, які учасники визвольної боротьби могли

прийняти лише в екстремальній ситуації бойових дій, надмірного фізичного та психологічного виснаження, коли ніщо вже не мало значення.

Вояків та підпільників часто мучило недосипання. Постійні походи, бойові дії, погоні та облави не залишали часу на нормальній сон та відпочинок. Спали частіше за все прямо в одязі, «притуливши один до одного» (Цяпка, 1975: 223; Кметь, 2000: 83–84, 145; Дубницький-Кілко, 2004: 176). У кризових ситуаціях, після кількох днів без сну, вояки могли влаштуватися на гілках дерев, прив'язуючи себе ременем, щоб не впасти. Залазили у стодоли сіна для короткого сну, незважаючи на небезпеку (Гук, 1994: 24; Тимочко, 2005: 178).

Після довгого виснажливого маршу, втечі від ворога, підвідділ УПА міг заночувати в лісі просто неба, охороняли сплячих чергові стійкові. «Підкладаю під голову “Дехтяря” і засинаю, як убитий» (Цяпка, 1975: 123, 302; Кметь, 2000: 57, 123, 152, 166; Дмитрик, 1992: 15). Надміру утомлені та голодні, повстанці були байдужими до всього. На короткому відпочинку деякі стрільці лягали на землю і відмовлялись далі рухатись. «Ім було вже все одно, де вмерти» (Кметь, 2000: 120).

Повстанці відчували брак теплого приміщення, особливо за поганої погоди. Наскрізь мокрими були від дощів та поту після цілодобового маршу. Особливо дошкульним це було на одноденних стоянках без облаштованих колиб. Хоча протягом життя у таких умовах повстанці вже не звертали уваги на обставини (Кметь, 2000: 133, 135–136, 142, 169–170). У партизанській війні траплялися випадки, коли повстанцям у засідці треба було чекати на підхід ворога під зливою протягом кількох годин (Літопис, т. 30: 336).

Погані житлові умови дуже впливали на моральний стан військ. Це, особливо в холодну пору року, призводило до втрати бойового запалу та масових дезертирств з відділів УПА (Дубницький-Кілко, 2004: 74–75).

Терпіти житлові незгоди доводилось і підпільникам. Спали, наприклад, у «густих лозах

в колишньому німецькому окопі». Під час листопадових морозів надовго заснути на землі не вдавалось: «Трясе, мов у пропасниці, зуб на зуба скаче». Ходьбою розігрітись не могли, щоб не побачив ворог (Цяпка, 1975: 129, 138).

Життя сотень УПА взимку 1946–1947 рр. було доволі важким. Повстанці спали буквально під відкритим небом на снігу. Ліжка робились з чатиння довкола вогнища, вояки засинали, а на ранок бачили, що одяг пригорів від незгаслого вогню (Літопис, т. 30: 303, 312–313; ОУН і УПА, 2000: 204–205; Літопис, т. 4: 277; Кметь, 2000: 166).

Слід зазначити, що для повстанців та підпільників не існувало постійного місця постою та дислокації, більший час вони проводили у русі, лише час від часу заходячи до своїх «баз» – сіл, криївок чи таборів. Постійна зміна дислокації бази була вимушеною для партизанської тактики. Ця стала мобільністю була способом життя. Існували спеціальні вказівки від керівництва, що радили підпільним воякам не засиджуватися на одному місці та перебувати в постійному русі (ЦДАВОВУУ. Ф. 3833. Оп. 1. Спр. 47. Т. 2. Арк. 19).

Висновки. Житлові умови на війні залежали від ситуації, в якій перебували українські комбатанти. Лісові табори сотні УПА намагались влаштувати, коли перебували на одному місці довший час. Особливо це було важливо взимку. За лішої нагоди, коли у терені не було ворожого війська заходили до села – де були вигідніші умови. Підпільники ОУН переважно перебували у населених пунктах, але їхнє життя було так само сурово регламентоване не так військовою дисципліною, як приписами конспірації. Вони були по суті правилами для тих, хто хотів довше прожити в умовах підпільно-партизанської війни. Криївки були саме таким вимушеним прихистком для підпільників, бойовок, поранених та лікарів. Війна як екстремальна ситуація накладала свій відбиток на відпочинок та сон вояків – досить часто не вдавалось нормально поспати, або ж робити це під дощем на морозі, на холодній землі чи на деревах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Галузевий державний архів Служби безпеки України (ГДА СБУ). Ф. 13. Спр. 376. Т. 28; Ф. 62. Спр. 4. Т. 107.
2. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України (ЦДАВОВУУ). Ф. 3833. Оп. 1. Спр. 47. Т. 2; Спр. 230. Т. 1.
3. Instytut Pamięci Narodowej w Rzeszowie (IPNR). Rz 072/1. Т. 74.
4. Акція «Віслася». Документи / ред. Є. Місило. Львів; Нью-Йорк: Наукове товариство ім. Шевченка у Львові, 1997. 574 с.
5. Борець Ю. З найкращими. Лондон: Українська видавнича спілка, 1986. 385 с.
6. «В рядах УПА»: збірка споминів бувших вояків УПА / ред. П. Мірчук, В. Давиденко. Нью Йорк: «Dnipro», 1957. 352 с.
7. Гук Б. Закерзоння. Спогади вояків Української повстанської армії. Варшава: «Тирса», 1994. Т. 1. 440 с.

8. Гук Б. Закерзоння. Спогади вояків Української повстанської армії. Варшава: «Тирса», 1996. Т. 2. 536 с.
9. Дмитрик І. Записки українського повстанця (У лісах Лемківщини). Львів: «Червона Калина», 1992. 164 с.
10. Дубницький-Кілко С. Україну захищали в чужині: спогади про Закерзоння. Тернопіль: «Джура», 2004. 283 с.
11. Іваник М. УПА на Посянні (зарис проблематики). *Bastion i Baturyn. УПА та підпільна адміністрація ОУН в Ярославщині, Любачівщині та Томашівщині в 1944–1947 pp. Dokum. ta mater.* Львів: Вид-во Львівськ. Політехн., 2012. С. 404–448.
12. Ільницький В. Карпатський край ОУН в українському визвольному русі (1945–1954). Дрогобич: Посвіт, 2016. 696 с.
13. Карванська-Байляк А. Во ім'я Твоє: (мережане життя). Варшава: Український архів, 2000. 440 с.
14. Киричук Ю. Нариси з історії українського національно-визвольного руху 40–50-тих років ХХ століття. Львів, 2000. 304 с.
15. Кметь Є. Спогади. Любачівщина на шляху боротьби. Дніпропетровськ: «Бористен», 2000. 220 с.
16. Ковальчук В. Вплив аномалій погоди на босздатність УПА (1944 – початок 1945 рр.). *Український визвольний рух.* 2016. № 21. С. 188–198.
17. Леськів-Кіт А. Закерзонські долі: спогад про село Корчмин. Торонто: Об'єднання Українців «Закерзоння», 2002. 396 с.
18. Літопис УПА. Торонто; Львів: «Літопис УПА», 2003. Т. 4. 448 с.
19. Літопис УПА. Торонто; Львів, 1999. Т. 29. 335 с.
20. Літопис УПА. Торонто; Львів: Літопис УПА, 2000. Т. 30. 550 с.
21. Літопис УПА. Торонто; Львів: Вид-во «Літопис УПА», 2002. Т. 38. 428 с.
22. Літопис УПА. Торонто; Львів: Вид-во «Літопис УПА», 2003. Т. 39. 1043 с.
23. Мац Р. Крутими стежками до волі. Львів: Вид-во «Мс», 2006. 148 с.
24. ОУН і УПА в 1944 році: Документи / ред. С. Кульчицький. Київ, 2009. Ч. 2. 256 с.
25. ОУН і УПА на терені Польщі (1944–1947 рр.) / ред. Ю. Шаповал. Київ: Інститут історії України НАН України, 2000. 232 с.
26. Паньків М. Схрони, криївки і бункери ОУН–УПА. Коломия: Вік, 2012. 192 с.
27. Патриляк І. «Щоденний хліб» курсантів УПА: житлове, матеріально-технічне, продовольчата медичне забезпечення старшинських та підтаршинських шкіл УПА (1943–1944). *Український визвольний рух.* 2004. № 3. С. 246–259.
28. Прокопов В. Матеріальний аспект повсякденного життя учасників руху ОУН та УПА на Закерзонні (1943–1947 рр.). *Гуманітарний журнал.* 2015. № 3–4. С. 127–138.
29. Стасюк О. Облаштування та оснащення підпільних друкарень ОУН. *Український визвольний рух.* 2011. № 15. С. 63–118.
30. Тимочко І. Моя одиссея. Варшава: Український Архів, 2005. 384 с.
31. Цяпка Д. Горить Ліс! Лондон: Українська Видавничча Спілка, 1975. 398 с.
32. Чорна В. Спогади повстанця з Любачівщини. *Lітопис Української Повстанської Армії. Серія «Події і люди».* Торонто; Львів: Літопис УПА, 2016. Кн. 33. 128 с.

REFERENCES

1. Haluzevyi derzhavnyi arkhiv Sluzhby bezpeky Ukrayiny (HDA SBU) [Branch State Archive of the Security Service of Ukraine]. F. 13. Spr. 376. T. 28; F. 62. Spr. 4. T. 107. [in Ukrainian].
2. Tsentralnyi derzhavnyi arkhiv vyshchyk orhaniv vlady ta upravlinnia Ukrayiny (TsDAVOVUU) [Central State Archive of Higher Authorities and Management of Ukraine]. F. 3833. Op. 1. Spr. 47. T. 2; Spr. 230. T. 1. [in Ukrainian].
3. Instytut Pamięci Narodowej w Rzeszowie (IPNR) [The Institute of National Remembrance in Rzeszów]. Rz 072/1. T. 74. [in Polish].
4. Misylo Ye. (ed.) (1997). Aktsiia “Visla”. Dokumenty [Operation “Vistula”. Documents]. Lviv; Niu-York: Naukove tovarystvo im. Shevchenka u Lvovi. 574 s. [in Ukrainian].
5. Borets Yu. (1986). Z naikrashchymy [With the best]. London: Ukrainska Vydavnycha Spilka. 385 s. [in Ukrainian].
6. Mirchuk P., Davydenko V. (eds.) (1957). “V riadakh UPA”: zbirka spomyniv buvshykh voiakiv UPA [In the ranks of UPA. A collection of memories of former soldiers of the Ukrainian insurgent army]. Niu York: “Dnipro”. 352 s. [in Ukrainian].
7. Huk B. (1994). Zakerzonna. Spohady voiakiv Ukrainskoi povstanskoi armii [Zakerzonna. Memoirs of the soldiers of the Ukrainian Insurgent Army]. Varshava: “Tyrsa”. T. 1. 440 s. [in Ukrainian].
8. Huk B. (1996). Zakerzonna. Spohady voiakiv Ukrainskoi povstanskoi armii. [Zakerzonna. Memoirs of the soldiers of the Ukrainian Insurgent Army]. Varshava: “Tyrsa”. T. 2. 536 s. [in Ukrainian].
9. Dmytryk I. (1992). Zapysky ukraїnskoho povstantsia (U lisakh Lemkivshchyny) [Memories of a soldier in the Ukrainian insurgent army. In the forest of the Lemko region]. Lviv: “Chervona Kalyna”. 164 s. [in Ukrainian].
10. Dubnytskyi-Kilko S. (2004). Ukrainu zakhyshchaly v chuzhyni: spohady pro Zakerzonna [Ukraine Defended Abroad: Memoirs of Zakerzonna]. Ternopil: “Dzhura”. 283 s. [in Ukrainian].
11. Ivanyk M. (2012). UPA na Posianni (zarys problematyky) [UPA in the Posiannia Region: A Sketch of the Issue]. *Bastion i Baturyn. UPA ta pidpilna administratsiya OUN v Yaroslavshchyni, Liubachivshchyni ta Tomashivshchyni v 1944–1947 rr. Dokum. ta mater.* Lviv: Vyd-vo Lvivsk. Politekhn. S. 404–448. [in Ukrainian].
12. Ilnytskyi V. (2016). Karpatskyi krai OUN v ukraїnskomu vyzvolnomu rusi (1945–1954) [The OUN Carpathian region in ukrainian liberation movement (1945–1954)]. Drohobych: Posvit. 696 s. [in Ukrainian].

13. Karvanska-Bailiak A. (2000). Vo imia Twoie: (merezhane zhyttiam) [In Your Name: Life on the Web]. Varshava: Ukrainskyi arkhiv. 440 s. [in Ukrainian].
14. Kyrychuk Yu. (2000). Narysy z istorii ukrainskoho natsionalno-vyzvolnogo rukhu 40–50-tykh rokiv KhKh stolittia [Essays from the History of the Ukrainian National Liberation Movement of the 1940s-1950s]. Lviv. 304 s. [in Ukrainian].
15. Kmet Ye. (2000). Spohady. Liubachivshchyna na shliakhu borotby [Memoirs. Liubachivshchina on the path of struggle]. Dnipropetrovsk: “Borysten”. 220 s. [in Ukrainian].
16. Kovalchuk V. (2016). Vplyv anomalii pohody na boiezdatnist UPA (1944 – pochatok 1945 rr.) [Influence of Anomalies of Weather on UPA Warfare (1944 – early 1945)]. *Ukrainskyi vyzvolnyi rukh*. № 21. S. 188–198. [in Ukrainian].
17. Leskiv-Kit A. (2002). Zakerzonski doli: spohad pro selo Korchmyn [Zakerzonna Destinies: Memoirs of the Village of Korchmin]. Toronto: Obiednannia Ukrantsiv “Zakerzonna”. 396 s. [in Ukrainian].
18. Litopys UPA [Chronicle of the Ukrainian Insurgent Army]. (2003). Toronto; Lviv: “Litopys UPA”. T. 4. 448 s. [in Ukrainian].
19. Litopys UPA [Chronicle of the Ukrainian Insurgent Army]. (1999). Toronto; Lviv. T. 29. 335 s. [in Ukrainian].
20. Litopys UPA [Chronicle of the Ukrainian Insurgent Army]. (2000). Toronto; Lviv: Litopys UPA. T. 30. 550 s. [in Ukrainian].
21. Litopys UPA [Chronicle of the Ukrainian Insurgent Army]. (2002). Toronto; Lviv: Vydv “Litopys UPA”. T. 38. 428 s. [in Ukrainian].
22. Litopys UPA [Chronicle of the Ukrainian Insurgent Army]. (2003). Toronto; Lviv: Vydv “Litopys UPA”. T. 39. 1043 s. [in Ukrainian].
23. Mats R. (2006). Krutymy stezhkamy do voli [By the Winding Paths to Freedom]. Lviv: Vydv “Ms”. 148 s. [in Ukrainian].
24. Kulchytskyi S. (ed.) (2009). OUN i UPA v 1944 rotsi: Dokumenty [OUN and UIA in 1944: Documents]. Kyiv. Ch. 2. 256 s. [in Ukrainian].
25. Shapoval Yu. (ed.) (2000). OUN i UPA na tereni Polshchi (1944–1947 rr.) [OUN and UPA in the Territory of Poland (1944–1947)]. Kyiv: Instytut istorii Ukrayiny NAN Ukrayiny. 232 s. [in Ukrainian].
26. Pankiv M. (2012). Skhrony, kryivky i bunkery OUN–UPA [Hideouts, Shelters, and Bunkers of the OUN–UPA]. Kolomyia: Vik. 192 s. [in Ukrainian].
27. Patryliak I. (2004). “Shchodennyi khlib” kursantiv UPA: zhytlove, materialno-tehnichne, prodovolcheta medychne zabezpechennia starshynskykh ta pidstarshynskykh shkil UPA (1943–1944) [The Daily Bread of UPA Cadets: Housing, Material-Technical, Food, and Medical Provision of Senior and Junior Officer Schools of the UPA (1943–1944)]. *Ukrainskyi vyzvolnyi rukh*. № 3. S. 246–259. [in Ukrainian].
28. Prokopov V. (2015). Materialnyi aspekt povsiakdennoho zhyttia uchasiyiv rukhu OUN ta UPA na Zakerzonni (1943–1947 rr.) [The material aspects of everyday life of members OUN and UIA movement in Zakerzonnia (1943–1947)]. *Humanitarnyi zhurnal*. № 3–4. S. 127–138. [in Ukrainian].
29. Stasiuk O. (2011). Oblashtuvannia ta osnashchennia pidpilnykh drukaren OUN [Arrangement and Equipment of Underground Printshops of the OUN]. *Ukrainskyi vyzvolnyi rukh*. № 15. S. 63–118. [in Ukrainian].
30. Tymochko I. (2005). Moia odysseia [My odysseys]. Varshava: Ukrainskyi Arkhiv. 384 s. [in Ukrainian].
31. Tsiapka D. (1975). Horyt Lis! [The forest aflame]. London: Ukrainska Vydvavnycha Spilka. 398 s. [in Ukrainian].
32. Chorna V. (2016). Spohady povstantsia z Liubachivshchyny [Memoirs of an UPA soldier from Lubachiv region]. *Litopys Ukrainskoi Povstanskoi Armii. Seriia “Podii i liudy”*. Toronto; Lviv: Litopys UPA. Kn. 33. 128 s. [in Ukrainian].

ЗМІСТ

ІСТОРІЯ

Вадим ПРОКОПОВ

ЖИТЛОВІ УМОВИ УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ
І ПІДПІЛЬНИКІВ ЗАКЕРЗОННЯ 1944–1947 РР.....4

Галина САГАН, Владислав ШУТОЧКІН

ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ
ТА ТУРЕЦЬКОЮ РЕСПУБЛІКОЮ (2014–2024).....12

Марія САНКОВИЧ

СТРУКТУРНІ ЗМІНИ В ПРОМИСЛОВОСТІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР.....21

Микола ЮХИМЧУК

ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ МУЗЕЙНИХ ЗІБРАНЬ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ (1991–2021 РР.).....29

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Елла МАНЕЛЮК, Дмитро МАНЕЛЮК

СПЕЦИФІКА ПОСТАНОВКИ КОНЦЕРТНИХ НОМЕРІВ З ЕЛЕМЕНТАМИ АКРОБАТИКИ
ДЛЯ САМОДІЯЛЬНИХ ХОРЕОГРАФІЧНИХ КОЛЛЕКТИВІВ.....36

Олена МІНІНА

САКРАЛЬНЕ НАЧАЛО У ХОРОВІЙ ТВОРЧОСТІ ТОЙВО ТУЛЕВА.....43

Роксолана МОКРІЙ

КОНКУРСНО-КОНЦЕРТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЛЬВІВСЬКОЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ШКОЛИ.....50

Лариса ОРОНОВСЬКА, Олена СПОЛЬСЬКА, Дмитро ГУБ'ЯК

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ
МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В УКРАЇНІ.....56

Ніна ПАНТУС, Олена СПАССКОВА, Наталія ЗОЛОТАРЧУК

ДОСЛІДЖЕННЯ НОВІТНІХ ПІДХОДІВ В АВТОРСЬКІЙ ДРУКОВАНІЙ ГРАФІЦІ
ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ГРАФІЧНОМУ ДИЗАЙНІ.....61

Тетяна ПАСІЧИНСЬКА

ЖИТТЄВИЙ ТА ТВОРЧИЙ ШЛЯХ ТВОРЦЯ «МУЗИКИ ШАМПАНСЬКОГО»
ЛОРЕНСА ВЕЛКА.....69

Юліана ПЕТРОВСЬКА

СОЦІАЛЬНИЙ ПЛАКАТ ЯК ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЙНОГО ДИЗАЙНУ
В МІСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....75

Анатолій ПОГОРІЛІЙ

ВПЛИВ НАВЧАННЯ У ЄВРОПЕЙСЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРАХ
НА ТВОРЧІСТЬ І. СЕЛЕЗНЬОВА, С. ЯРЕМИЧА, І. ДРЯПЧЕНКО, С. БЛОНСЬКОЇ.....81

Ірина ПОЛЬСЬКА

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ ВИДАТНОЇ ХАРКІВСЬКОЇ ПІАНІСТКИ
ТА ПЕДАГОГІНІ БЕЛЛІ ЮХТ (ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ).....87

Тетяна ПРОКОПОВИЧ

ДУХОВНО-МИСТЕЦЬКИЙ ПРОСТІР ОБРАЗОВОРЧОГО МИСТЕЦТВА.....95

Юлія РОМАНЕНКОВА

РЕАЛІЗМ ЯК РЕВЕРС ТВОРЧОГО АМПЛУА КИЇВСЬКОГО ХУДОЖНИКА
ГЕННАДІЯ ПУГАЧЕВСЬКОГО102

Oleksandr RUDENKO, Go LITIN

CONCERT ARIA IN THE WORKS OF WOLFGANG AMADEUS MOZART.....107

Olga SAPOZHNIK	
TRADITIONS OF CHURCH MUSIC OF ORTHODOXY IN THE CHAMBER VOCAL WORK OF UKRAINIAN CLASSICAL COMPOSERS.....	113
Ігор САХНО	
СПЕЦИФІКА ЗВУКОВИСОТНОГО ІНТОНУВАННЯ У ВІЗАНТІЙСЬКІЙ БОГОСЛУЖЕБНІЙ ТРАДИЦІЇ.....	122
Віталій СЛУЦЬКИЙ	
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У ТЕАТРАЛЬНІЙ СФЕРІ.....	128
Ірина СОЛЯРСЬКА-КОМАРЧУК	
НЕОМІФОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ ТА ЇЇ ПРОЯВ У МИСТЕЦТВІ НЕОЕКСПРЕСІОНІЗМУ.....	132
Наталія СТРИЖКО, Михайло СЕЛІВАЧОВ	
СУЧАСНА КАЛІГРАФІЯ КИТАЮ У МИСТЕЦТВОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.....	138
Максим ТРЯНОВ	
ЖАНРОВИЙ СИНТЕЗ У КАНТАТИ РІЧАРДА КЕМЕРОНА-ВУЛЬФА “BREATHLESS”.....	145
Анна ФЕДАК	
ЕКСПОНУВАННЯ ОБ’ЄКТІВ АРХІТЕКТУРИ ЗА ДОПОМОГОЮ ОБ’ЄМНИХ МОДЕЛЕЙ.....	152
Олексій ЧЕПЕЛИК, Вікторія ПИЛІПЧУК	
РЕЛЬЄФНЕ ПОРТРЕТУВАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ НУМІЗМАТИЦІ НА ПРИКЛАДІ МОНЕТИ «СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА» 1997 І 2022 РОКУ ВИПУСКУ.....	159
Feng ZHANG, Tetiana KROTOVA	
INNOVATIVE STRATEGIES IN MODERN FASHION DESIGN BASED ON SILK ROAD CULTURE.....	167
Ірина ШИМКОВА, Тетяна ЗУЗЯК, Оксана МАРУЩАК	
ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ.....	174
Галина ЯЦЕНКО	
УКРАЇНСЬКА ДУХОВНА ПІСНЯ У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ СВЯЩЕННИКІВ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	182

МОВОЗНАВСТВО. ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Антоніна ПЛЕЧКО	
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ЛЕКСИКИ У МАЙБУТНІХ АГРОІНЖЕНЕРІВ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	189
Hanna POLISHCHUK	
LANGUAGE DISTRIBUTION OF ENGLISH BORROWINGS IN THE MIDDLE OF THE 20 TH CENTURY.....	197
Галина САБАДИР	
СЕМАНТИЧНІ ПРОЦЕСИ ЗАПОЗИЧЕНИХ СЛІВ АНГЛІЙСЬКОГО ТА АМЕРИКАНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	206
Iryna SALATA, Natalia YEVTSUSHENKO	
FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF HIGHER EDUCATION APPLICANTS WHEN STUDYING ENGLISH IN THE CONDITIONS OF BLENDED LEARNING	210
Ольга СОБЧУК	
ІСТОРИЧНИЙ ДЕТЕКТИВ І РЕТРО-ДЕТЕКТИВ: ДО ПРОБЛЕМИ ВІДПОВІДНОСТІ.....	217
Olga SOKYRSKA, Maryna KOLISNYK, Svitlana BUHA	
A LINGUISTIC ANALYSIS OF ELECTRONIC DISCOURSE AND DIGITAL MEDIATED COMMUNICATION IN LANGUAGE LEARNING	223
Анна СОКОЛОВА	
ДО ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО ДИСКУРСУ.....	229

Тетяна СОЛОНИНА ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТА ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ, ШТУЧНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ НА ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗВО (НА ПРИКЛАДІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ).....	235
Юлія СТЕПЧУК, Віктор ВИХОР КОГНІТИВНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ШЛЯХ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	240
Денис ЧІК ШЛЯХТА НОСТАЛЬГУЄ: РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ІДЕЇ ПOVERНЕННЯ ДО УКРАЇНСТВА СПОЛОНІЗОВАНОЇ АРИСТОКРАТІЇ В ГАЛИЧИНІ ЧАСІВ ДРУГОЇ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ У РОМАНІ «ПІД ТИХИЙ ВЕЧІР: ПОВІСТЬ-КАЗКА» Б. ЛЕПКОГО.....	246
Olha YALOVENKO LINGUISTIC REPRESENTATION OF COLOR AS AN ELEMENT OF NON-VERBAL COMMUNICATION IN MODERN DISCOURSE.....	253
Сяо Сяо ЯО ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО БЕСТСЕЛЕРА (НА ПРИКЛАДІ ПОПУЛЯРНИХ РЕТРОДЕТЕКТИВІВ).....	261

ПЕДАГОГІКА

Надія ПАВЛЮК ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЕСТРАДНОГО СПІВУ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 014.13 СЕРЕДНЯ ОСВІТА (МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО).....	268
Богдан ПЕТРОВСЬКИЙ ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ЗАКЛАДІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ ТА РОБОТОДАВЦІВ У ПІДГОТОВЦІ ІТ-ФАХІВЦІВ.....	272
Ірина П'ЯТИКОП ПРИНЦИПИ ІНТЕГРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ФАХІВЦЯ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ.....	278
Вадим РУДОЙ, Петро НАГУЛЯК ПЛЕНЕР ЯК ТВОРЧА ПРАКТИКА ВИВЧЕННЯ ОБРАЗНО-КОЛЬОРОВОГО ПРОЯВЛЕННЯ ФОРМ ПРИРОДИ	285
Ірина САБОДАШКО, Тетяна ГОРОХІВСЬКА ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	295
Анна САЛАМАТИНА ПРОБЛЕМАТИКА ТА РІЗНОМАНІТНІ ЗАСОБИ ВИКЛАДАННЯ НІМЕЦЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ СТУДЕНТІВ.....	301
Світлана СИЗОНОВА ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ НА ОСНОВІ ІНТЕГРАТИВНО-РОЗВИВАЮЧОГО ПІДХОДУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	306
Неоніла ТІЛЬНЯК ДОКУМЕНТ ЯК ПИСЕМНА ФОРМА МОВИ ФАХІВЦЯ.....	313
Каміль УМЯРОВ ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗВО.....	318
Юлія ХОЖАЄНКО РОЗМЕЖОВУВАННЯ ПОНЯТЬ: «КОМПЕТЕНЦІЯ», «КОМПЕТЕНТНІСТЬ», «КОМПЕТЕНТНИЙ».....	325
Наталя ЦИБУЛЯК, Ольга ГУРЕНКО, Ганна МИЦІК УНІВЕРСАЛЬНИЙ ДИЗАЙН ДЛЯ НАВЧАННЯ: НОВІ РЕАЛІЇ ДЛЯ ТИМЧАСОВО ПЕРЕМІЩЕНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	331

Оксана ЦИМБАЛИСТА, Оксана СОШКО, Оксана КРИВЕНКО	
ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ЕПОХУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	341
Діфань ЦЮ	
СТИЛЬОВА БАГАТОГРАННІСТЬ ТА ТРАНСКОРДОННІСТЬ ТВОРЧОСТІ КИТАЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ КОМПОЗИТОРКИ ДУ ЮНЬ.....	347
Natalia CHUBINSKA	
THE EVOLVING CLASSROOM: EXPLORING THE POTENTIAL AND CHALLENGES OF SOCIAL MEDIA INTEGRATION IN TEACHING PRACTICE.....	353
Natalia SHALOVA, Nksana ZARIVNA, Natalia KHYMAI	
TO THE ISSUE OF THE IMPLEMENTATION OF NON-FORMAL EDUCATION OF STUDENTS AT TECHNICAL UNIVERSITY.....	358
Наталія ЮРІЙЧУК, Дмитро ДАДАК	
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	364
Наталія ЯЦИШИН, Юлія КУЦЬ	
НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	368

CONTENTS

HISTORY

Vadym PROKOPOV

- LIVING CONDITIONS OF UKRAINIAN INSURGENTS AND UNDERGROUND FIGHTERS
IN ZAKERZONNIA REGION IN 1944–1947.....**4**

Galyna SAGAN, Vladyslav SHUTOCHKIN

- TRANSFORMATION OF POLITICAL RELATIONS BETWEEN UKRAINE
AND THE REPUBLIC OF TÜRKİYE (2014–2024).....**12**

Maria SANKOVYCH

- STRUCTURAL CHANGES IN THE INDUSTRY
OF THE IVANO-FRANKIVSK REGION OF THE UKRAINIAN SSR.....**21**

Mykola YUKHYMCHUK

- PROMOTION OF MUSEUM COLLECTIONS OF THE VOLYN REGION (1991–2021).....**29**

ART STUDIES

Ella MANELIUK, Dmytro MANELIUK

- SPECIFICATIONS OF STATING CONCERT NUMBERS WITH ACROBATIC ELEMENTS
FOR SELF-ACTIVATED CHOREOGRAPHIC TEAMS.....**36**

Olena MININA

- THE SACRAL ORIGIN IN TOIVO TULEV'S CHORAL WORKS.....**43**

Roksolana MOKRI

- COMPETITION AND CONCERT ACTIVITIES OF LVIV CHOREOGRAPHIC SCHOOL.....**50**

Larysa ORONOVSKA, Olena SPOLSKA, Dmytro HUBIAK

- PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS IN THE FIELD
OF MUSIC IN UKRAINE.....**56**

Nina PANTUS, Olena SPASSKOVA, Natalia ZOLOTARCHUK

- RESEARCH OF THE NEWEST APPROACHES IN AUTHOR PRINTED GRAPHICS
AND THEIR APPLICATION IN UKRAINIAN GRAPHIC DESIGN.....**61**

Tetiana PASICHYNKA

- LIFE AND CREATIVE PATH OF THE CREATOR OF "CHAMPAGNE MUSIC"
LAWRENCE WELK.....**69**

Yuliana PETROVSKA

- SOCIAL POSTER AS A MEANS OF COMMUNICATION DESIGN
IN THE URBAN ENVIRONMENT.....**75**

Anatolii POHORILYI

- THE INFLUENCE OF STUDYING IN EUROPEAN COUNTRIES ON THE PAINTING
OF I. SELEZNOVA, S. YAREMYCHA, I. DRYAPCHENKO, S. BLONSKA.....**81**

Iryna POLSKA

- THE CREATIVE PORTRAIT OF AN OUTSTANDING KHARKIV PIANIST
AND PEDAGOGUE BELLA YUKHT (TO THE 100TH ANNIVERSARY OF HER BIRTH).....**87**

Tetiana PROKOPOVYCH

- SPIRITUAL AND ARTISTIC SPACE OF FINE ARTS.....**95**

Yuliia ROMANENKOVA

- REALISM AS THE REVERSE OF THE CREATIVE ROLE
OF KYIV ARTIST GENNADY PUGACHEVSKY.....**102**

Oleksandr RUDENKO, Go LITIN

- CONCERT ARIA IN THE WORKS OF WOLFGANG AMADEUS MOZART.....**107**

Olga SAPOZHNIK	
TRADITIONS OF CHURCH MUSIC OF ORTHODOXY IN THE CHAMBER VOCAL WORK OF UKRAINIAN CLASSICAL COMPOSERS.....	113
Ihor SAKHNO	
SPECIFICITY OF SOUND-PITCH INTONATION IN THE BYZANTINE LITURGICAL-SINGING TRADITION.....	122
Vitalii SLUTSKYI	
STATE POLICY IN THE THEATRICAL SPHERE.....	128
Iryna SOLIARSKA-KOMARCHUK	
NEO-MYTHOLOGICAL CONSCIOUSNESS AND ITS MANIFESTATION IN THE ART OF NEO-EXPRESSIONISM.....	132
Nataliia STRYZHKO, Mykhailo SELIVACHEV	
MODERN CALLIGRAPHY OF CHINA IN ART HISTORY RESEARCH.....	138
Maksym TRIANOV	
GENRE SYNTHESIS IN RICHARD CAMERON-WOLFE'S CANTATA "BREATHLESS".....	145
Anna FEDAK	
EXHIBITING ARCHITECTURE OBJECTS THROUGH VOLUMETRIC MODELS.....	152
Oleksii CHEPELYK, Viktoriia PYLYPCHUK	
RELIEF PORTRAIT IN UKRAINIAN NUMISMATICS ON THE EXAMPLE OF THE "SOLOMIYA KRUSHELNYTSKA" COIN MADE IN 1997 AND 2022.....	159
Feng ZHANG, Tetiana KROTOVA	
INNOVATIVE STRATEGIES IN MODERN FASHION DESIGN BASED ON SILK ROAD CULTURE.....	167
Iryna SHYMKOVA, Tetiana ZUZIAK, Oksana MARUSHCHAK	
FEATURES OF STUDYING THE PRESERVATION OF CULTURAL HERITAGE DURING WARTIME.....	174
Halyna YATSENKO	
UKRAINIAN SPIRITUAL SONG IN THE CREATIVE WORK OF GREEK CATHOLIC PRIESTS XX – EARLY XXI CENTURY.....	182

LINGUISTICS. LITERATURE STUDIES

Antonina PLECHKO	
DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL VOCABULARY AMONG FUTURE AGRO-ENGINEERS USING THE UKRAINIAN LANGUAGE.....	189
Hanna POLISHCHUK	
LANGUAGE DISTRIBUTION OF ENGLISH BORROWINGS IN THE MIDDLE OF THE 20 TH CENTURY.....	197
Galina SABADYR	
SEMANTIC PROCESSES OF BORROWED WORDS OF ENGLISH AND AMERICAN ORIGIN IN THE UKRAINIAN LANGUAGE.....	206
Iryna SALATA, Natalia YEVTUSHENKO	
FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF HIGHER EDUCATION APPLICANTS WHEN STUDYING ENGLISH IN THE CONDITIONS OF BLENDED LEARNING	210
Olga SOBCHUK	
HISTORICAL DETECTIVE AND RETRO-DETECTIVE: TO THE PROBLEM OF CORRESPONDENCE.....	217
Olga SOKYRSKA, Maryna KOLISNYK, Svitlana BUHA	
A LINGUISTIC ANALYSIS OF ELECTRONIC DISCOURSE AND DIGITAL MEDIATED COMMUNICATION IN LANGUAGE LEARNING	223
Anna SOKOLOVA	
ON THE ISSUE OF STUDYING MILITARY DISCOURSE.....	229

Tetiana SOLONYNA	
USAGE PARTICULARITIES AND IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE, ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS ON FOREIGN LANGUAGE LEARNING IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS (ON THE EXAMPLE OF GERMAN LANGUAGE).....	235
Yulia STEPCHUK, Viktor VYKHOR	
COGNITIVE APPROACH TO LEARNING THE UKRAINIAN AS A WAY TO IMPROVE STUDENTS' COMMUNICATIVE COMPETENCE.....	240
Denys CHYK	
THE NOBILITY REMAINS NOSTALGIC: REPRESENTATION OF THE IDEA OF RETURNING TO UKRAINIANNESS OF THE POLONIZED ARISTOCRACY IN GALICIA DURING THE SECOND POLISH REPUBLIC IN B. LEPKYI'S NOVEL “ON A QUIET EVENING”.....	246
Olha YALOVENKO	
LINGUISTIC REPRESENTATION OF COLOR AS AN ELEMENT OF NON-VERBAL COMMUNICATION IN MODERN DISCOURSE.....	253
Xiao Xiao YAO	
ARTISTIC FEATURES OF UKRAINIAN BESTSELLERS (BASED ON THE EXAMPLE OF POPULAR RETRO-DETECTIVE FICTION).....	261

PEDAGOGY

Nadia PAVLIUK	
FEATURES OF TRAINING POPULAR SINGING IN THE SYSTEM OF PROFESSIONAL TRAINING OF EDUCATORS OF SPECIALTY 014.13 SECONDARY EDUCATION (MUSICAL ART).....	268
Bohdan PETROVSKY	
FEATURES OF THE INTERACTION BETWEEN INSTITUTIONS OF VOCATIONAL PRE-HIGHER EDUCATION AND EMPLOYERS IN TRAINING IT-SPECIALISTS.....	272
Iryna PIATYKOP	
INTEGRATION PRINCIPLES OF PROFESSIONAL AND FOREIGN LANGUAGE TRAINING OF THE COMPETITIVENESS PROMOTION SPECIALIST IN VOCATIONAL EDUCATION BASED ON THE COMPETENCE APPROACH.....	278
Vadim RUDOI, Peter NAGULYAK	
PLENARY AS A CREATIVE PRACTICE OF STUDYING THE IMAGERY AND COLOR MANIFESTATION OF THE FORMS OF NATURE.....	285
Iryna SABODASHKO, Tetiana HOROKHIVSKA	
CHALLENGES OF IMPLEMENTING VIRTUAL REALITY TECHNOLOGIES IN SECONDARY EDUCATION INSTITUTIONS.....	295
Anna SALAMATINA	
PERSPECTIVES AND VARIETY OF OPTIONS FOR GERMAN LEARNING AS A SECOND FOREIGN LANGUAGE FOR DIFFERENT TYPES OF STUDENTS.....	301
Svitlana SIZONOVA	
PEDAGOGICAL FOUNDATIONS OF THE STUDENTS' FOREIGN LANGUAGE TRAINING BASED ON THE INTEGRATIVE-DEVELOPMENTAL APPROACH IN THE PROCESS OF STUDYING FOREIGN LANGUAGES	306
Neonila TILNIAK	
A DOCUMENT AS A WRITTEN FORM OF A SPECIALIST'S LANGUAGE.....	313
Kamil UMYAROV	
THEORETICAL FOUNDATIONS OF A MULTICULTURAL LANGUAGE PERSONALITY FORMATION IN THE PROCESS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES IN HIGHER EDUCATION.....	318
Yulia KHOZHAIENKO	
DISTINCTION OF CONCEPTS: “COMPETENCE”, “COMPETENCY”, “COMPETENT”.....	325

Natalia TSYBULIAK, Olha HURENKO, Hanna MYTSYK	
UNIVERSAL DESIGN FOR LEARNING: NEW REALITIES FOR TEMPORARILY DISPLACED HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS.....	331
Oksana TSYMBALYSTA, Oksana SOSHKO, Oksana KRYVENKO	
PECULIARITIES OF LEARNING FOREIGN LANGUAGES IN THE ERA OF DIGITAL TECHNOLOGIES.....	341
Difan QIU	
THE STYLISTIC VERSATILITY AND CROSS-BORDER NATURE OF THE WORK OF THE CHINESE-AMERICAN COMPOSER DU YUN.....	347
Natalia CHUBINSKA	
THE EVOLVING CLASSROOM: EXPLORING THE POTENTIAL AND CHALLENGES OF SOCIAL MEDIA INTEGRATION IN TEACHING PRACTICE.....	353
Natalia SHALOVA, Oksana ZARIVNA, Natalia KHYMAI	
TO THE ISSUE OF THE IMPLEMENTATION OF NON-FORMAL EDUCATION OF STUDENTS AT TECHNICAL UNIVERSITY.....	358
Nataliya YURIYCHUK, Dmytro DADAK	
USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE EDUCATIONAL PROCESS.....	364
Natalia YATSYSHYN, Yuliia KUTS	
NATIONAL PATRIOTIC EDUCATION OF PUPILS IN ENGLISH LANGUAGE LESSONS IN PRIMARY SCHOOL IN THE CONDITIONS OF RUSSIAN-UKRAINIAN WAR.....	368

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГУМАНІТАРНИХ НАУК:

Міжвузівський збірник наукових праць молодих
вчених Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка

HUMANITIES SCIENCE CURRENT ISSUES:

Interuniversity collection of Drohobych
Ivan Franko State Pedagogical University
Young Scientists Research Papers

ВИПУСК 73. ТОМ 3
ISSUE 73. VOLUME 3

Редактори-упорядники

Микола Панюк

Андрій Душний

Василь Ільницький

Іван Зимомря

Здано до набору 03.04.2024 р. Підписано до друку 22.04.2024 р.

Гарнітура Times New Roman. Формат 64×84/8.

Друк офсетний. Папір офсетний.

Ум. друк. арк. 44,41. Зам. № 0424/287. Наклад 300 прим.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»

65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглезі, 6/1

Телефони: +38 (095) 934-48-28, +38 (097) 723-06-08

E-mail: mailbox@helvetica.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 7623 від 22.06.2022 р.